

og at i niende Linie efter „lovligt Forsald“ tilføies „eller anden antagelig Undskyldning“.

§ 58.

Det af Landstinget tidligere vedtagne Lovforslag indeholdt i § 16, at, naar Tiltalte skulde stilles for personligt Forhør i Rigsretten, skulde dette „ledes af det Medlem af Rigsretten, til hvem denne maatte overdrage det“. Det nu foreliggende Lovforslag har derimod ubetinget sagt, at Formanden afhører Tiltalte og Vidner (§§ 58, 60, 64). Da Rigsretten ikke har en Formand (og i dennes Forsald en Viceformand), der som saadan kan formodes netop at være den dygtigste til at optage Forhør, idet denne Egenkab, især efter vore hidtildværende Forhold, ingenlunde behøver at være forenet med et klart og skarpt Blik som Dommer eller med en udstrakt Lovkundskab og Erfaring, hvortil der rimeligviis vil blive henset ved Formandsvalg, saa kalder Udvalget ikke i Tvivl, at Landstinget forrige Gang gif den Vej, der var den praktisk rigtigste, og foreslaaer derfor at blive paa denne Vej. Det indstilles saaledes,

at i første og anden Linie af § 58 efter Ordene „Rettens Formand“ tilføies „eller af et andet Medlem af Retten, til hvem denne paa givne Anledning fra Formandens Side har overdraget at lede Forhørene i Sagen“; hvorefter der i fjerde Linie efter „opfordres han“ tilføies „af Rettens Formand“.

§ 60.

Paa de ved § 58 anførte Grunde indstilles, at i Begyndelsen af § 60 Ordene „Tiltalte afhøres af Formanden angaaende Sagen“ forandres til: „Den Rigsretsdommer, der leder Forhøret, afhører Tiltalte angaaende Sagen“, og at i femte og syvende Linie „Formanden“ forandres til „Forhørsdommeren“.

§ 62.

Udvalget er underrettet om, at i tredje Linie efter „Tiltalte“ er i Regeringens Lovudkast ved en Feiltagelse udeladt Ordet „udebliver“, og indstiller, at det tilføies.

Naar iøvrigt § 62 omtaler „foreløbigt Forhør over Tiltalte“, saa kan et saadant Forhør

efter en Sags Anhangiggjørelse for Rigsretten ikkun finde Sted under Jagttagelse af Lovforslagets §§ 35 til 39. Forsaavidt saadanne Forhører maatte være optagne, før en Sag kom for Rigsretten, henholder Udvalget sig til de i Betænkningen forudskiftede almindelige Betragtninger, og finder disse understøttede ved § 62, der end ikke vil have de der ommeldte foreløbige Forhører over Tiltalte oplæste i Rigsretten uden undtagelsesviis, hvor enten den Tiltalte har viist Modvillie ved at udeblive eller ved at nægte at give Oplysninger, eller og Forhøret kan veilede under Beviisførelsen mod en Benægtelse, der er i Strid med Forhøret.

§ 64.

Paa de ved § 58 anførte Grunde indstilles, at i første Linie „Rettens Formand bestemmer“ forandres til „Det Medlem af Rigsretten, der leder Forhøret, bestemmer“, og at i tredje, femte, ottende og tiende Linie „Formanden“ forandres til „Forhørsdommeren“.

§ 76.

Erfaring lærer, at en Sags Vidtløftighed kan gjøre dens Paakjendelse paa een Dag usfordragsmæssig anstrengende, og naar den angaaer flere Tiltalte og flere Poster, kan Voteringen tilendebringes for en Deel og udsættes for en anden Deel. Saaledes forholdes i Høiesteret, og Spørgsmaalet synes ikke at stille sig anderledes i Rigsretten (sefr. § 69). Udvalget indstiller derfor, at sidst i første Afsnit Punktum forandres til Comma, og at der tilføies: „medmindre en Sag angaaer flere Tiltalte og flere Poster, og dens særdeles Vidtløftighed gjør det nødvendigt at foretage en derpaa grundet Deling paa flere end een Dag.“

§ 77.

Denne Paragraph, der aldeles ophæver Anvendeligheden af den almindelige Lovgivnings Forfrifter om Beviis, og bemyndiger Rigsretten, paa samme Maade som Rævninnger, til at sælde Dom efter Dommernes paa den foregaaende Behandling støttede samvittighedsfulde Overbeviisning, men iøvrigt med fuldkommen Frihed, er af en indgribende Vigtighed, ikke saameget som Bærn for Ufskyldig-